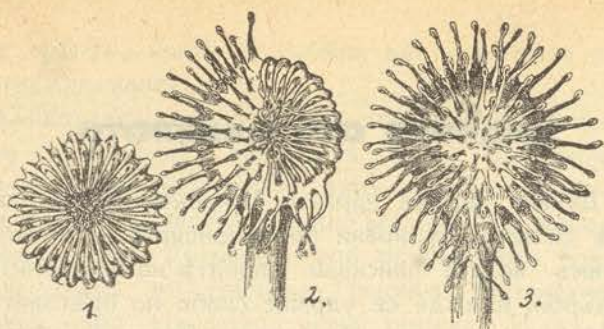

Листъ на росянка.

1. Всичкитѣ власинки на листа свити. 2. Само частъ отъ власинкитѣ свити.
3. Власинкитѣ чакатъ ловъ.

вѣтрътъ свободно да издуха останалитѣ по него комарьови остатъци. Когато листътъ се очисти и власинкитѣ дойдатъ въ прежното си положение, по тѣхнитѣ връхчета отново се появяватъ предателскитѣ „росици“*) Листътъ е отново въоръженъ, готовъ за новъ ловъ.

*
**

Като гледаме презъ увеличително стъкло листъ на росянка, уловилъ съ власинкитѣ си насѣкомо, намъ се струва, че предъ очитѣ ни стои не листъ отъ слабо мъничко растение, а нѣкакво страшно чудовище, уловило съ многобройнитѣ си лапи своята жертва и смучи нейната кръвъ. Намъ се чини, че се намираме въ другъ свѣтъ, дето всичко става наопаки — дето заекътъ преследва ловеца, а овцата дави вълка. Ние сме свикнали и смѣтаме за нѣщо твърдо естествено, ако насѣкото напада и унищожава растението. Гжсеници, личинки, бръмбарчета смучатъ, гризатъ, повреждатъ листата, цвѣтоветѣ, плодетѣ, стъблата дори и коренитѣ на растенията; а растението е нѣмо, беззащитно и безропотно позволява то на злия си врагъ да върши съ него, каквото иска. И ето сега виждаме, малко, нѣжно, едвазабележимо растение, храбро въоръжено противъ своя врагъ. Виждаме растение, което не само примамва и лови въ капани насѣкоми, ами дори ги умъртвява и изяжда.

Случвало се е само върху единъ росянковъ листъ да се намѣрятъ десетина и повече умъртвени отъ него насѣкоми.

Чудно растение е росянката, нали?

Но въ растителното царство има още по-чудни насѣкомоядни растения. За тѣхъ ще говоримъ въ следнитѣ книжки.

*) Дълго време ученитѣ смѣтали блестящитѣ капчици за роса. Отъ тукъ е и самото название на растението — **росянка**.